

De Standaard, G. C. de Vlucht, waren bij dat overleg aanwezig. Wat moest men doen? De komst van deze uitgesproken pro-Duitse figuur aanvaarden of zulks weigeren, waaruit zou kunnen voortvloeien dat *De Standaard* verboden werd? Dat laatste was nog met geen enkel groot dagblad geschied. Met algemene stemmen besloot men, zich bij de toevoeging van Blokzijl neer te leggen, maar zulks op voorwaarde dat deze eigenlijk niet meer te doen zou krijgen dan van tijd tot tijd een artikel aan de krant bijdragen waar zijn naam onder zou staan: de lezers zouden dus telkens gewaarschuwd zijn. Innerlijk had Colijn met die beslissing niet geheel vrede en hij maakte dit duidelijk door aan te kondigen dat hij zich persoonlijk naar aanleiding van Blokzijls komst als hoofdredacteur zou terugtrekken – er moest, zei hij, dan maar een commissie gevormd worden die als hoofdredactie zou optreden.

Over dat denkbeeld werd op 2 februari '41 ten huize van Colijn vergaderd. Jan Schouten was 'vierkant tegen. *De Standaard* had eigenlijk al lang verdwenen moeten zijn', vond hij,¹ en twee jongere anti-revolutionairen aan wie Colijn een plaats in de hoofdredactionele commissie toegedacht had (dr. J. A. H. J. S. Bruins Slot, burgemeester van Adorp, en dr. L. W. G. Scholten, directeur van een Christelijke kweekschool te Utrecht), weigerden. 'Ik mag evenmin voor Baäl knielen als u', zei Bruins Slot tegen Colijn.² Inmiddels waren in Amsterdam de redacteuren van *De Standaard* verontrust en geschokt bijeengekomen en op 3 februari, daags na de bespreking ten huize van Colijn, vergaderden zij opnieuw. Ze werden toen 'overrompeld door directeur de Vlucht die met Blokzijl binnenkomt en hem voorstelt als mede-chefredacteur naast Cnossen, waarna Cnossen' (die niet van plan was, Blokzijl meer invloed te geven dan in de raad van commissarissen vastgesteld was) 'loyale medewerking toezegt.'³ De Vlucht en Blokzijl waren het vertrek nog niet uit of een verwoed debat ontstond: Cnossen werd met verwijten overladen en minstens vier redacteuren eisten dat men de aanvaarding van Blokzijl ongedaan zou maken. Cnossen betoogde dat dat onmogelijk was en dat men beter deed met af te wachten hoe de zaak zich in de praktijk zou ontwikkelen. Men ging in verwarring uiteen.

Colijn maakte op 5 februari zijn aftreden in een hoofdartikel bekend; hij schreef dat hij zich 'met volle overtuiging' met het besluit van commissarissen verenigde 'om de uitgave voort te zetten en te zien hoe het verder gaat'; hij eindigde met de zin: 'Ikzelf blijf *Standaard*-lezer zolang als ik dit in geweten verantwoord acht.' Naarstig ging men toen verder zoeken naar leden

¹ B. van Kaam: *Opstand der gezagsgetrouwen*, p. 99. ² J. A. H. J. S. Bruins Slot in *VU-Magazine*, okt. 1971. ³ B. van Kaam: *Opstand der gezagsgetrouwen*, p. 99.